

Konfirmáció vizsgaistentisztelet /Konfi-Prüfungsgottesdienst 06.06.2021

Köszöntünk mindenkit az apostol szavaival is: Kegyelem nekünk és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Ő egyszülött fiától az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Wir feiern diesen Gottesdienst im Namen Gottes, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes. Amen.

Olvasmány/Lesung: Jónás 2,1-11/ Jona2,1-11

Az Úr azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában. 2 Jónás ekkor a hal gyomrában Istenéhez, az Úrhoz imádkozott, 3 és ezt mondta: Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat. 4 Mélységbe dobtál, a tenger közepébe, és áradat vett körül. Minden habod és hullámod átcsapott fölöttem. Én már azt gondoltam, hogy eltaszítottál magadtól, és nem láthatom többé szent templomodat. 6 Már-már életemet fenyegette a víz, mélység és örvény vett körül, hínár fonódott a fejemre. 7 Lesüllyedtem a hegyek alapjáig, örökre bezárult mögöttem a föld. De te kiemelted életemet a sírból, ó, Uram, Istenem! 8 Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, és imádságom eljutott hozzád, szent templomodba. 9 Akik hitvány bálványokhoz ragaszkodnak, azok elhagyják jótevőjüket. 10 De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem. Az Úrtól jön a szabadulás! 11 Az Úr pedig parancsot adott a halnak, és az kiköpte Jónást a szárazföldre.

Aber der Herr ließ einen großen Fisch kommen, Jona zu verschlingen. Und Jona war im Leibe des Fisches drei Tage und drei Nächte. 2 Und Jona betete zu dem Herrn, seinem Gott, im Leibe des Fisches 3 und sprach: Ich rief zu dem Herrn in meiner Angst, und er antwortete mir. Ich schrie aus dem Rachen des Todes, und du hörtest meine Stimme. 4 Du warfst mich in die Tiefe, mitten ins Meer, dass die Fluten mich umgaben. Alle deine Wogen und Wellen gingen über mich, 5 dass ich dachte, ich wäre von deinen Augen verstoßen, ich würde deinen heiligen Tempel nicht mehr sehen. 6 Wasser umgaben mich bis an die Kehle, die Tiefe umringte mich, Schilf bedeckte mein Haupt. 7 Ich sank hinunter zu der Berge Gründen, der Erde Riegel schlossen sich hinter mir ewiglich. Aber du hast mein Leben aus dem Verderben geführt, Herr, mein Gott! 8 Als meine Seele in mir verzagte, gedachte ich an den Herrn, und mein Gebet kam zu dir in deinen heiligen Tempel. 9 Die sich halten an das Nichtige, verlassen ihre Gnade. 10 Ich aber will mit Dank dir Opfer bringen. Meine Gelübde will ich erfüllen. Hilfe ist bei dem Herrn. 11 Und der Herr sprach zu dem Fisch, und der spie Jona aus ans Land.

Selig sind die Gottes Wort hören und bewahren. Komm lass uns miteinander Beten:

Alapig/Predigttext: 23. Zsoltár/ Psalm 23

Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.

Ünneplő gyülekezet! Nagy kérdés az identitás manapság, de régebben is az volt. Hogy ki is vagyok, mi is vagyok, hogy kik is vagyunk, mik is vagyunk? Mi a célunk, merre tartunk? Én úgy hiszem hogy ez egy olyan kérdés, amit a tizenéves konfirmandus ugyanúgy feltesz magának, mint a felnőtt ember.

Hogy merre az arra? Örök kérdés, de azért vannak meghatározó dolgok az életünkben. A keresztyénségben az egyik meghatározó rész az identitásban az imádság. A Biblia, a hitvallások, a templomi közösség mellett kiemelten fontos az imádság. Hogy az Istennel én ápolhatom a kapcsolatomat, hogy hozzá szólok, hogy elé járulok, elé viszem azt amit el akarok mondani.

S a mostani olvasmány, s a prédikáció alapigéje is, mind a kettő egy egy imádság. S az imádságok kifejezik bennső énünket, világunkat, a kríziseket, hálákat egyaránt.

Hiszen többféle módon közelítünk Istenhez. Többféle módon imádkozunk, csendben és hangosan, kérve vagy köszönve, fájdalommal vagy örömmel. Éppen olyan sokféle módon, mint amilyen különböző lelkülettel járunk elé.

Jónás a hal gyomrában is imádkozik. Egy elég szokatlan hely egy imádságra. Mondhatnánk. De vajon tényleg így van? Nem kulcsolhatja-e imára a kezét az Isten embere bármilyen helyzetben, bármilyen kérdéssel? Dehogynem. Még a hal gyomrában is. Még a legbezártabb időben is. Még fogságban is, vagy még egy hatósági karantén alatt is, vagy éppen bénító hírek és események hallatán is. S erről tanultunk is az ifjú konfirmandusokkal. Sőt gyakoroltuk is mindig az imádságot, hiszen mindig a Mi Atyánkkal fejeztük be az órákat. Mindamellet a 23. Zsoltár egy kötelező is volt. Alap imádságok a keresztyénség életében.

Mert amikor arról beszélünk, hogy identitás, hogy kik is vagyunk, akkor vannak alap pillérek, amelyek azzá tesznek minket, akik vagyunk. Na egy ilyen dolog az imádság is. S talán ilyesmi lehet a 23 Zsoltár is. Hogy olyan tudattal éljünk, hogy Isten velünk van. Ő a mi pásztorunk. Ha valami, hát akkor ez adhat sokfajta választ arra a kérdésre, hogy kik is vagyunk, s kihez is tartozunk.

Ebben kapcsolatban, ebben az identitásban erősödjünk nap mint nap.

Ein Psalm Davids. Der HERR ist mein Hirt, mir mangelt nichts, er weidet mich auf grünen Auen. Zur Ruhe am Wasser führt er mich, neues Leben gibt er mir. Er leitet mich auf Pfaden der Gerechtigkeit um seinen Namen willen. Wandere ich auch im Finstern Tal, fürchte ich kein Unheil, denn du bist bei mir, dein Stecken und dein Stab, sie trösten mich. Du deckst mir den Tisch im Angesicht meiner Feinde. Du salbst mein Haupt mit Öl, übervoll ist mein Becher. Güte und Gnade werden mir folgen alle meine Tage, und ich werde zurückkehren ins Haus des HERRN mein Leben lang.

Liebe Konfis, liebe Familien, liebe Festgemeinde! Ich hoffe ihr fühlt euch nicht wie Jona im Bauch des Fisches. Falls ihr liebe Konfis, ein bisschen schon, wegen der großen Anzahl von Menschen und Angehörigen: habt keine Angst. Der Herr ist unser Hirte.

Und Hier in dieser Kirche, in diesem Haus sind wir immer Zuhause im geistlichen Sinn, wie ich es euch immer erzählt habe. Und ich hoffe dass alle die wir hier sind, mit ein solchen gefühlt gekommen sind.

Und zuhause soll man keine Angst haben. Auch wenn vieles uns drückt und herausfordert. Aber warum ist es unser Zuhause? Nun wir sind reformierten, und ich glaube für vielen von den Anwesenden gilt es. Außerdem sind wir Christen, protestantische Christen, oder katholischen. Vielleicht machen sind fern von der Kirche, aber unsere Sicht im Christentum ist, dass wir zum Gott gehöre, der Vater, Sohn und Heiliger Geist.

Wir sind nicht allein mit Fragen, Problemen, Freuden und Glück. Nicht nur unsere Familien und Freundeskreisen schaffen uns Gemeinschaft, sondern diese einzigartige Beziehung mit Gott. Denn dadurch entsteht Gemeinschaft. Dadurch existiert diese Gemeinde seit mehreren Jahrhunderten, dadurch hatten die Menschen Kraft diese Kirche vor 248 Jahren zu bauen, und zu erhalten.

Das ist der Kern was uns zusammenführt. Es ist ein Teil unserer Identität. Gott ist unser Hirte.

Ich weiß wohl, dass eine Prüfung schon sorgen macht, und nicht nur für euch liebe Konfis sondern auch für eueren Eltern. Was muss ich noch lernen, was soll getan werden, wie wird es sein, wer macht die Fotos, usw. Aber ich hoffe wohl, dass dieser Tag auch eine Freude ist, trotz all die Sorgen und Mühe. Dass wir die in Psalm erwähnten Güte und Gnade auch spüren können.

Das wir in vielfältiger Weise merken, ja trotz all die Herausforderungen können wir auch dankbar sein für vieles in unserem Leben, wir können dankbar sein füreinander, dankbar für die gemeinsame Erlebnisse, dankbar für das Fest.

Gleichwohl aber können wir unendlich dankbar sein für Gott. Dass er unser Hirte ist, dass er bei uns steht auch in Zeiten, wenn wir eher klagen als danken.

Gott ist unser Hirte. Lasst uns es nie vergessen. Amen

Segen: Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged, ragyogtassa rád arcát az Úr és könyörüljön rajtad, fordítsa feléd arcát az Úr és adjon néked békességet.

Der HERR segne euch und behüte euch; der HERR lasse sein Angesicht leuchten über euch und sei euch gnädig; der HERR erhebe sein Angesicht auf euch und gebe euch Frieden. Amen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Gottes reichen Segen wünschend,

Kádas Richárd László